

en Fjerdingvejs Afstand og dermed samle al Trafik op der. Og hvorfor kunne de det? Fordi de Stationer kunne passes af Funktionærer, der kaldes Stationsmestre. Det maa være flinke og paalidelige Folk, men de behøve ikke at have stort mere Uddannelse, og der stilles i de fleste Tilfælde ikke til dem væsentlig større Krav, end der stilles til Banevogtere ved Statsbanerne. Banevogterne besørge Arbejdet paa Banestrækningen, og deres Koner passe saa Tjenesten ved Leddene. Paa samme Maade gaar det ved Privatbanerne, de drives paa den Maade, at Stationsmestrenes Koner besørge det Arbejde, der er ved Stationen, og de selv arbejde ude paa Banen, og saa er det endda i Regelen muligt at skaffe dem Ekstraindtægt fra Postvæsenet, fordi de kunne besørge Brevsamlingstjeneste. Hvis man der vilde komme til noget, der blot lignede Statsbanernes Stationsforvalterlønninger, vare Privatbanerne straks færdige. Man kan blive staaende ved disse mindre Krav ved Privatbanernes Stationer, fordi Folk fra Egnen finde sig i, naar de komme til Stationen, da at maatte hjælpe sig selv med Kufferter og andet lignende. Det, at Publikum og den i Regelen simplere Drift stiller mindre Krav til Funktionærene ved Privatbanerne, gør, at disse kunne drives billigere. Endelig er der en Ting til, nemlig den, at Funktionærene ved Toget, Togpersonalet, ved næsten alle vore Privatbaner (i alt Fald ved de allerfleste af dem), arbejde i Gennemgangsvogne, og det kan man sige sig selv, der kunne de, medens Togene ere under Fart, besørge mere og meget lempeligere Arbejde end Statsbanernes Konduktører, som, naar de skulle besørge noget Arbejde under Togets Gang, i Regelen maa løbe rundt udenpaa Togene. Jeg tror derfor, det ærede Medlem har Uret i det, der har været hans Motiv til at anbefale dette Forslag Nr. 67, om hvilket det jo i øvrigt gælder, at der ret beset slet ingen Anledning er til at stille saadanne Fordringer til Bestemmelser i Koncessionen; thi det er ikke blot ved de Baner, som Staten har Part i, men ogsaa ved de Baner, til hvilke Staten ikke har givet en rød Øre, at Staten allerede nu i Forbindelse med Koncessionen forlanger at have Indseende med og godkende ethvert Lønningsreglement og enhver Forandring i Lønningsreglementerne. Der er altsaa Ret til alt det Indseende, som dette Forslag skulde bringe. Jeg vil derfor, ogsaa trods den Opfordring, jeg har faaet

fra en æret Meningsfælle, fraraade, at man stemmer for Forslag Nr. 67.

Første Viceformand (Anders Nielsen): Af Ændringsforslaget Nr. 52 ere Numrene 2, 4 og 6 tagne tilbage. Ønsker nogen at optage dem? Hvis dette ikke er Tilfældet, ere de bortfaldne. (Ophold). De ere saaledes bortfaldne. Endvidere er Ændringsforslag Nr. 53 taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? Hvis dette ikke er Tilfældet, er det bortfaldet. (Ophold). Det er saaledes bortfaldet. Der er 18 Talere indtegnede. Jeg henstiller, at samtlige de Herrer, som herefter faa Ordet, bidrage til, at vi, som det er Hensigten, blive i Stand til at slutte Sagens 2den Behandling i rimelig Tid i dette Møde.

K. Pedersen: Jeg skal gerne efterkomme Formandens Ønske, thi der er ingen Grund til at være utilfreds med Forslaget, som det foreligger, ej heller med Udvalgets Betænkning, hvad den Kreds angaar, som jeg har den Ære at repræsentere. Under Nr. 4 i § 6 i Forslaget er der opført en Bane fra Hørve til Værsløv, og dette Forslag har Udvalget bibeholdt. Men i Fjor indkom der et Andragende fra Beboerne omkring Svinninge og Mørkøv om, at de ønskede en Bane fra Svinninge over Mørkøv til Vedde. Under Hensyn til dette Andragende er der under Nr. 25 af et Mindretal stillet Forslag om at tage denne Bane op med. Jeg maa udtale min Paaskønnelse deraf. Jeg ser heri en Bestræbelse for, at man vil skifte Sol og Vind lige mellem disse 2 Baner. Forslaget gaar ud paa, som ogsaa Ordføreren for dette Mindretal omtalte i Gaar, at hvis ikke Koncessionshaverne paa Hørve—Værsløv Banen bruge deres Ret til at anlægge denne Bane inden 1. April 1911, kan Ministeren for offentlige Arbejder i Tiden fra 1911 til 1923 meddele Eneret til Drift af en Bane Svinninge—Mørkøv—Vedde, naar for øvrigt Betingelserne, som Ministeren maatte stille, ere til Stede. Jeg siger, jeg paaskønner denne Bestræbelse, som dette Mindretal her har haft. Jeg havde hellere set, de havde taget Skridtet endnu videre, thi, som jeg sagde i Fjor ved Forslagets Behandling, ser jeg saaledes paa det, at naar en Egnns Befolkning vil bringe de Ofre, som det kræver at faa en Bane bygget i deres Egn, er det for mig et Bevis paa, at deres Ønsker og Krav ikke ere urimelige.

Det samme Mindretals Ordfører om-